

Upplevd trygghet och polisiär närvaro

Sara Ahmad, Alexander Berg & Anabell Knutsson

HT20

Självständigt uppsatsarbete, 15 hp

Huvudområde: Kriminologi

Institutionen för juridik, psykologi och socialt arbete

Handledare: Rikard Liljenfors

Upplevd trygghet och polisiär närvaro

Sammanfattning

Syftet med denna studie var att undersöka samband mellan tidigare viktimisering, tilltro till polisen och upplevd trygghet, samt skillnader i vilken patrulleringsstrategi som uppfattades som mest trygg vad gäller den generella upplevda tryggheten respektive den generella tilltron till polisen. En webbenkät som mätte dessa variabler skapades och analyserades sedan med hjälp av korrelationsanalyser och oberoende t-test. Antalet deltagare var 175 personer bosatta i Sverige där 67 var män och 108 var kvinnor och deras medelålder var 28. Korrelationsanalyserna visade inget signifikant samband mellan tilltro till polisen och upplevd trygghet även när tidigare viktimisering användes som kontrollvariabel. Det oberoende t-testet visade ingen signifikant skillnad i vilken patrulleringsstrategi som deltagarna uppfattade som mest trygg vad gäller den generella upplevda tryggheten. Däremot visade ytterligare ett oberoende t-test att det fanns en signifikant skillnad i vilken patrulleringsstrategi deltagarna uppfattade som mest trygg vad gäller den generella tilltron till polisen, där personer med högre tilltro till polisen uppfattade fotpatrullering som mest tryggt. Teorin om Community oriented policing (COP) användes för att analysera resultaten. Sammanfattningsvis stödjer denna studies resultat uppfattningen om att fotpatrullering kan främja samarbetet mellan invånare och polis. Ökat samarbete mellan parterna kan tänkas leda till ökad tilltro till polisen, som i sin tur kan resultera i ökad upplevd trygghet bland befolkningen.

Nyckelord: Upplevd trygghet, Tilltro till polis, Patrulleringsstrategier, Viktimisering, Community oriented policing

Feelings of safety and police visibility

Abstract

The aim of this paper was to explore associations between previous victimization, police legitimacy and feelings of safety, and to also explore how different patrolling strategies were perceived in terms of general feelings of safety and police legitimacy. A questionnaire was created to measure these variables. The tests used were correlations and independent samples t-tests. The participants were 175 individuals living in Sweden, 67 were men and 108 were women, and the average age was 28. The correlation analysis showed that there was no significant relation between police legitimacy and feelings of safety regardless of previous victimization or not. One t-test showed no significant difference in patrolling strategies in terms of feelings of safety. However, a second t-test showed a significant difference in patrolling strategies in the general perception of police legitimacy. Participants with greater confidence in the police, perceived foot patrolling as more vital for their feelings of safety. The theory, Community oriented policing (COP), was used to further analyze results obtained within this study. Through this study, it was concluded that foot patrolling could promote cooperation between the police and the public. This might improve citizens' understanding of police legitimacy, which in turn can increase the overall levels of feelings of safety among the public.

Keywords: Feelings of safety, Police legitimacy, Patrolling strategies, Victimization, Community oriented policing.

Criminology III, Fall 2020. Supervisor: Rikard Liljenfors

Innehållsförteckning

INTRODUKTION	1
TIDIGARE FORSKNING	2
<i>Community oriented policing</i>	2
<i>Ökad synlighet, tilltro till polisen och upplevd trygghet</i>	3
<i>Viktimisering och upplevd trygghet</i>	3
<i>Polispatrullering och upplevd trygghet</i>	4
SYFTE OCH FRÅGESTÄLLNINGAR	5
METOD	5
DELTAGARE	5
MÄTINSTRUMENT	6
TILLVÄGAGÅNGSSÄTT	7
ETISKA ÖVERVÄGANDEN	7
ANALYS	8
RESULTAT	9
DISKUSSION	10
RESULTATDISKUSSION	10
METODDISKUSSION.....	13
AVSLUTANDE DISKUSSION.....	16
REFERENSER	18

Introduktion

Under 2020 rapporterade 30% av befolkningen i Sverige att de känner sig mycket eller ganska otrygga eller att de till följd av sin otrygghet undviker att gå ut på kvällstid i sitt bostadsområde (Brottsförebyggande rådet, 2020). Polisen (2020) har under de senaste åren arbetat mycket med ökad synlighet som ett sätt att öka tryggheten bland invånare i Sverige. Stort fokus ligger på just patrullerande till fots, speciellt där det är mycket människor i rörelse, som i centrum och på andra allmänna platser. Fotpatrullering används som en strategi för att skapa kontakt med de olika lokalsamhällena som en del av det brottsförebyggande och trygghetsskapande arbetet.

Många tidigare studier har undersökt upplevd trygghet eller rädsla för brott i olika sammanhang, för olika grupper i samhället och i relation till andra variabler, som till exempel vad man har för attityd till polisen eller huruvida man uppfattar polisen som legitim (Alda, Bennett & Morabito, 2017; Avdija, 2020; Hawdon, Ryan & Griffin, 2003; Salmi, Voeten & Keskinen, 2000). Det har även konstaterats i flera studier att tilltron till polisen generellt är starkare i Sverige i jämförelse med många andra länder (Delhey & Newton, 2005; Van Damme, Pauwels & Svensson, 2015). Flera studier har också undersökt trygghet i relation till Community oriented policing (COP), vilket är en teori som fokuserar på att stärka relationen mellan polisen och invånare samt öka allmänhetens förtroende för polisen (Hawdon m fl., 2003; National Criminal Justice Reference Service, 1997; Salmi m fl., 2000).

Att mäta trygghet är ofta komplext då det innefattar fler dimensioner än begreppet rädsla för brott (fear of crime), som många internationella studier oftast har undersökt. Upplevd trygghet innefattar även, till skillnad från rädsla för brott, hur man uppfattar den generella nivån av kriminalitet i samhället (Doyle, Frogner, Andershed & Andershed, 2016). Flera studier har funnit att det är många olika variabler som kan förklara ökad otrygghet, bland annat låg tilltro till polisen (police legitimacy) (Alda m fl., 2017; Crawl, 2017; Singer, Chouhy, Lehmann, Walzak, Gertz & Biglin, 2019). Tidigare forskning har även kunnat påvisa ett positivt samband mellan otrygghet och tidigare viktimisering samt även ytterligare ett positivt samband mellan tidigare viktimisering och minskad tilltro till polisen (Alda m fl., 2017; Farrall, Jackson & Gray, 2009; Singer m fl., 2019). I Sverige uppgav 22,6 % av deltagarna i Nationella trygghetsundersökningen (Brottsförebyggande rådet, 2020) att de under 2019 varit utsatta för brott.

När det gäller människors upplevda trygghet i relation till synligheten av polis är forskningsresultaten något motstridiga. En del studier har funnit att människor kände sig

tryggare vid ökad synlighet av polis, speciellt om patrulleringen skedde till fots (Borovec, Balgač & Mraović, 2019; Doyle m fl., 2016; Salmi & Keskinen, 2004) medan en annan studie funnit att människor kände sig mer trygga om patrulleringen skedde med bil och att fotpatrullering inte hade någon signifikant påverkan på den upplevda tryggheten (Avdija, 2020). Samtidigt baseras mycket av polisens trygghetsskapande arbete på just synlighet och tillgänglighet (Polisen, 2020).

Målet med föreliggande studie är att den ska bidra med ökad kunskap om hur tidigare viktimisering, tilltro till polisen och olika patrulleringsstrategier hänger samman med upplevd trygghet. Studien är relevant då resultaten kan användas praktiskt för att stärka den upplevda tryggheten bland människor och för att det delvis finns motstridiga tidigare forskningsresultat. Avgränsningar har genomförts för att passa studiens syfte. Dessa innefattade att upplevd trygghet endast undersökts i relation till polis och inte andra eventuella väktare samt att tidigare viktimisering har avgränsats till det senaste året.

Tidigare forskning

Community Oriented Policing.

Community oriented policing (COP) är en teori som går ut på en strategi där målet är att skapa bättre relationer mellan polisen och invånarna i ett lokalsamhälle, försöka minska invånarnas rädsla för brott och att minska kriminaliteten överlag (National Criminal Justice Reference Service, 1997). Det stora fokuset med COP är att polisen ska arbeta hårt med kvalitet, ökad synlighet och positivt bemötande gentemot invånarna (Hawdon m fl., 2003). Genom att skapa bättre relationer mellan polisen och invånarna i lokalsamhället ökar även förtroendet till polisen (National Criminal Justice Reference Service, 1997). Genom att skapa starkare förtroende för polisen bland befolkningen främjas samarbete mellan parterna (Hawdon m fl., 2003). Ökat förtroende för polisen medför också att fler människor väljer att följa lagarna på grund av att fler uppfattar polisen som legitim. Tidigare användning av denna teori har visat på att både invånare och polisen har känt av en ökad tillfredsställelse vid implementering av denna teori (National Criminal Justice Reference Service, 1997). Teorin har även visat sig ha en positiv effekt på den allmänna rädslan för att utsättas för brott och den kriminalitet som existerar i området där den använts. Enligt COP teorin, kan patrullering till fots leda till att relationen mellan invånarna och polisen stärks då denna typ av patrullering möjliggör att båda parter interagerar med varandra i större utsträckning, vilket i sin tur kan stärka allmänhetens förtroende för polisen. Patrullering med bil har istället haft en motsatt effekt på denna relation då det skapar avstånd mellan polisen och invånarna.

Ökad synlighet, tilltro till polisen och upplevd trygghet.

En amerikansk studie undersökte vad allmänheten har för uppfattningar kring polisens synlighet då de använder sig av arbetsmetoden COP (Hawdon m fl., 2003). Denna studie fick in 1347 svar från telefonintervjuer i 24 städer. De mätte ett flertal faktorer för att få svar på sin frågeställning. Frågor som ställdes berörde exempelvis polisens arbetsmetoder, hur ofta de såg eller interagerade med polisen, om de uppfattade att polisens arbete påverkade brottsligheten samt frågor kring viktimisering hos deltagaren själv, dennes familj och grannar. Deras studie visade att ökad synlighet förbättrar uppfattningen av polisen och deras legitimitet. Dock kunde de inte visa att deras variabler kopplat till COP förbättrade legitimiteten av polisen, men de effekter som kommer som följd av COP, exempelvis ökad synlighet, indirekt påverkar informanternas uppfattning av polisen positivt. Detta då allmänheten, genom att se polisen oftare, lättare kan bedöma hur de arbetar och på så vis se att de sköter sitt jobb. En annan amerikansk studie undersökte hur invånarnas uppfattning av polisen påverkades efter en period av riktade insatser, genom så kallad hotspot policing (Kochel & Weisburd, 2017). Hotspot policing innebär en direkt koncentrerad av polisiära insatser till särskilt brottsdrabbade geografiska områden i syfte att minska brottsligheten i det området. De fann också att den ökade synligheten av polisen ledde till högre grad av tilltro bland invånarna som undersöktes. Studien fann också att invånarna var mer benägna att samarbeta med polisen som ett resultat av den ökade synligheten som hotspot policing innebär.

Flera andra studier har också funnit en negativ association mellan tillit till polisen och rädsla för brott (Alda m fl., 2017; Crowl, 2017; Lytle & Randa, 2015; Singer m fl., 2018). Denna association innebär att lägre nivåer av tillit för polisen innebär lägre nivåer av trygghet hos individerna. Dock så har andra studier kommit fram till att tilltron till polisen och andra myndigheter är att betrakta som stark i Sverige i jämförelse med många andra länder (Delhey & Newton, 2005; Van Damme, Pauwels & Svensson, 2015).

Viktimisering och upplevd trygghet.

Flera tidigare studier har funnit en stark association mellan tidigare viktimisering och rädsla för brott (Alda m fl., 2016; Noble & Jardin, 2019; Singer m fl., 2018). I en studie genomförd i Barcelona fann de att kontakt med polis påverkade tryggheten hos individer som tidigare blivit utsatta för brott negativt (Montolio & Planells-Struse, 2015). Anledningen var att de blev påmindas om deras egna viktimisering. Tidigare viktimisering har också påvisats påverka tilliten till polisen negativt och därmed även känslan av trygghet negativt (Alda m fl., 2016;

Singer m fl., 2018). Dessa resultat innebär att personer som blivit utsatta för brott tidigare, både ofta har lägre förtroende för polisen och är mer rädda för att utsättas för brott igen i framtiden. De variabler som har visat sig påverka brottsoffers förtroende för polisen är främst huruvida de upplever att de blivit tagna på allvar, att polisen handlat på ett effektivt sätt samt att utredningsåtgärder har vidtagits (Koster, 2016).

Polispatrullering och upplevd trygghet

En finsk studie sökte svar på allmänhetens trygghet kopplat till polisens synlighet genom patrullering i bil eller till fots (Salmi m fl., 2000). Detta kopplat till teorin om COP. De använde sig av en enkät som handlade om hur människor i Finland uppfattade polisen och fick in svar från 2160 vuxna som var äldre än 19 år samt 875 ungdomar i åldrarna 15-19 år. För att få svar på allmänhetens uppfattning av polisen användes frågor som kunde kopplas till polisernas vänskaplighet och närhet till deltagarna. I sin enkät där de berörde synlighet av polis så hade de delat in frågorna i två kategorier som var bilpatrullering och fotpatrullering. Den om bilpatrullering innehöll frågor om bilpatrullering, trafikkontroller, parkeringskontroller, besök i bostadsområdet efter inringningar, ingripande verksamhet vid stökiga situationer och blåljuskörning. Den om fotpatrullering innefattade fotpatrullering, patrullering med cykel, samtal med människor på offentliga platser och när polisen lämnat information till allmänheten. Deltagarna tillfrågades hur ofta de hade sett polisen utföra dessa aktiviteter (dagligen, en eller några gånger i veckan, en gång i månaden eller mer sällan, eller aldrig). De kom fram till att både vuxna och ungdomar hade en positiv korrelation mellan fotpatrullering och polisernas vänskaplighet och närhet till allmänheten, medan bilpatrullering hade en negativ korrelation med bilden av polisernas vänskaplighet och närhet. Därtill kom de fram till att om polisen vill förbättra sin framtoning och relationen med allmänheten så bör de inte endast patrullera i bil för att visa sin tillgänglighet. Ökad synlighet av poliser, även utanför direkta krissituationer, menar forskarna kan öka samarbetet i COP mellan polis och allmänheten (Hawdon m fl., 2003; Salmi m fl., 2000).

Ytterligare en studie som gjordes i Sverige behandlar synligheten av uniformerade vaktare (poliser, ordningsvakter och polisens volontärer) och deras påverkan på den upplevda tryggheten (Doyle m fl., 2016). Studien genomfördes via enkäter med bilder på olika situationer som generellt sett uppfattas som trygga eller otrygga. Dessa bilder visade situationer under dagtid och nattetid, utan närvaro av några människor alls, med två polisens volontärer, två ordningsvakter, olika antal poliser till fots samt med en polisbil. Resultaten visade ingen signifikant skillnad i upplevd trygghet mellan bilderna på de situationer som redan till en början uppfattades som trygga, till exempel på dagtid. Alltså bidrar inte närvaron

av uniformerade väktare till ökad trygghet i situationer som redan uppfattas som trygga. Däremot visade studien på en signifikant skillnad mellan alla de bilder på situationer som uppfattades som otrygga, till exempel en gångtunnel på nattetid. På dessa situationer var den upplevda tryggheten högre i närvaro av alla kategorier av uniformerade väktare, även polisbil. Vid en mer ingående analys visade resultaten att deltagarna kände sig mer trygga vid närvaron av alla uniformerade väktare till fots i jämförelse med polisbil, även om de kände sig mer trygga av att se en polisbil i jämförelse med ingen närvaro alls i dessa situationer.

Syfte och frågeställningar

Syftet med denna studie är att undersöka samband mellan tidigare viktimisering, tilltro till polisen och upplevd trygghet, samt skillnader i upplevd trygghet respektive tilltro till polisen utifrån olika typer av patrulleringsstrategier. Baserat på detta syfte skapades följande frågeställningar:

1. Hur ser sambandet ut mellan tidigare viktimisering, tilltro till polisen och upplevd trygghet?
2. Hur skiljer sig personer som anser att fotpatrullering är tryggast från personer som anser att bilpatrullering är tryggast, vad gäller generell upplevd trygghet?
3. Hur skiljer sig personer som anser att fotpatrullering är tryggast från personer som anser att bilpatrullering är tryggast, vad gäller generell tilltro till polisen?

Metod

En kvantitativ forskningsansats med tvärsnittsdesign användes i syfte att undersöka studiens syfte och frågeställningar då mätinstrumentet som användes till att samla in datan var en självskattningsenkät som gjordes tillgänglig via sociala medier under ett kortare tidsintervall (Bryman, 2008). I första frågeställningen var den beroende variabeln upplevd trygghet hos deltagarna och de oberoende variablerna var tidigare viktimisering och tilltro till polisen. I andra och tredje frågeställningarna var de beroende variablerna upplevd trygghet respektive tilltro till polisen medan patrulleringsstrategier var den oberoende variabeln.

Deltagare

Urvalet för denna studie valdes ut med hjälp av ett bekvämlighetsurval. Detta gjordes genom att enkäten publicerades i digital form på Facebookgruppen "Dom kallar oss studenter" (ca 24 000 medlemmar) vilket är en grupp för individer som studerar på Örebro universitet. Enkäten delades även på författarnas privata sociala medier såsom Instagram och Facebook. Ett bekvämlighetsurval ansågs vara mest lämpligt då det användes i syfte till att nå ut till så

många som möjligt på en kort tidsperiod (Bryman, 2008). Enkäten besvarades av 175 deltagare där 67 (38,3 %) var män och 108 (61,7 %) var kvinnor. Åldern på deltagarna varierade mellan 18-65 och medelåldern var 28 (SD = 9,1) år. Alla som besvarade enkäten togs med i resultatet vilket medförde att det inte blev något internt bortfall. Dock, är externa validiteten i denna studie begränsad på grund av bekvämlighetsurvalet. Detta innebär att resultatens generaliseringsmöjligheter inte är optimala.

Mätinstrument

Enkäten skapades i syfte att mäta upplevd trygghet, tilltro till polis, tidigare viktimisering och vilken patrulleringsstrategi som ansågs vara mest trygg bland deltagarna. De första frågorna i enkäten bestod av bakgrundsfrågorna kön och ålder. Därefter ställdes även en fråga om tidigare viktimisering under det senaste året för att senare i analysen kunna urskilja personer som har blivit tidigare utsatta, från personer som inte har blivit det. Sedan visades två bilder från en tidigare studie skriven av Doyle m fl. (2016) i syfte att skatta vilken patrulleringsstrategi som deltagarna ansåg vara mest trygg.

Bild 1. En patrullerande polisbil

Bild 2. Två fotpatrullerande poliser

I syfte att mäta deltagarnas generella upplevda trygghet användes 24 frågor från Nationella trygghetsundersökningen (Brottsförebyggande rådet, 2019). En del av frågorna och svarsalternativen modifierades för att bättre passa denna studie. Exempel på frågor som togs med var “Har det hänt under det senaste året att du valt att ta en annan väg eller annat färdstätt på grund av oro för att utsättas för brott?” och “Om du går ut ensam sent en kväll i området där du bor, hur trygg eller otrygg känner du dig då?”. Svarsalternativen bestod av fyra påståenden och deltagarna fick välja det påstående som bäst stämde in på dem. Cronbach's Alpha för denna skala var 0,90 vilket visar att detta mätinstrument har en hög intern konsistens, vilket i sig innebär att alla frågor mäter samma begrepp (Bryman, 2008).

Deltagarnas generella tilltro till polisen mättes med det standardiserade mätinstrument Police Legitimacy scale som består av 34 påståenden (Reynolds, Reynolds & Nunez 2018). Dessa översattes till svenska. Samtliga författare granskade tillsammans alla påståenden och var överens om översättningarna vilket stärkte interbedömarreliabiliteten (Bryman, 2008). En ytterligare kontroll av översättningarna genomfördes sedan av författarnas handledare. Alla påståenden besvarades genom att skatta en Likertskala från 1-7 och exempel på påståendena var "Polisen behandlar människor med respekt" och "Jag känner att polisen skulle lyssna på mig om jag kontaktade dem". Cronbach's alpha för denna skala var 0.98 vilket också visar på en hög intern konsistens. Webbenkäten bestod av 55 frågor och den tog ungefär 10-12 minuter att besvara. Alla frågor var även obligatoriska att besvara.

Tillvägagångssätt

Enkäten konstruerades med hjälp av Google Formulär och publicerades sedan på Facebookgruppen "Dom kallar oss studenter". Enkäten delades även digitalt på författarnas privata sociala medier såsom Instagram och Facebook under denna tidsperiod. Deltagarna fick information om syftet med studien och hur de fyra forskningskraven tillämpades genom studien innan dem kunde påbörja att besvara enkäten. De fick information om hur deras data skulle behandlas och vilka säkerhetsåtgärder som kommer att användas. De fick även information om hur många frågor som ingick i enkäten och hur lång tid den ungefär skulle ta att besvara.

I syfte att öka begreppsvaliditeten i denna studie användes ett standardiserat mätinstrument för att mäta tilltron till polisen och ett instrument som BRÅ har skapat för sin nationella trygghetsundersökning för att mäta upplevd trygghet. En ökad begreppsvaliditet innebär att mätinstrumentet mäter det som är avsett att mäta vilket gör det lämpligt för denna studie (Bryman, 2008). Enkäten publicerades 2020-11-25 och togs ner 2020-12-08. Under denna tid delades länken flera gånger i syfte att locka så många deltagare som möjligt.

Etiska överväganden

De forskningsetiska kraven har under studiens gång efterföljts med stor noggrannhet. Informationskravet efterföljdes på så vis att deltagarna fick information om villkoren och studiens syfte innan sitt deltagande genom ett informationsbrev i början av enkäten (Vetenskapsrådet, u.å). Deltagarna fick i den informationen även vetskap om att allt deltagande var frivilligt och att de när som helst kunde avbryta sitt deltagande. I slutet av informationsbrevet stod det tydligt att genom att gå vidare i enkäten gav deltagaren samtycke till att delta i studien, därmed uppfylldes samtyckeskravet. Konfidentialitetskravet uppfylldes

då inga personuppgifter gick att koppla till studien mer än ålder, kön och tidigare utsatthet. All insamlad data har endast funnits tillgänglig för skribenterna på lösenordsskyddade datorer och den insamlade datan kommer att raderas efter att studien avslutats. All data presenteras på gruppnivå vilket betyder att enskilda individers svar inte kommer att presenteras eller identifieras genom studien. Nyttjandekravet uppfylldes även genom att datan endast användes för studiens ändamål. The General Data Protection Regulation (GDPR) har tagits hänsyn till genom att inga personuppgifter insamlats som kan riskera att spridas vidare (Datainspektionen, 2020).

Analys

Den insamlade datan analyserades med hjälp av IBM statistical package for social sciences (SPSS). Bakgrundsfrågor var kön och ålder. Alla som deltog i enkäten togs med i analysen, det blev inget internt bortfall. Två index skapades; ett för variabeln upplevd trygghet och ett för variabeln tilltro till polis. Detta gjordes genom att beräkna medelvärdet för alla frågor som tillhör variabeln upplevd trygghet och sedan beräkna medelvärdet för alla frågor som tillhör variabeln tilltro till polisen.

Den första frågeställningen "Hur ser sambandet ut mellan tidigare viktimisering, tilltro till polisen och upplevd trygghet?" analyserades med hjälp av två Pearson's korrelationsanalyser. I den första korrelationsanalysen undersöktes sambandet mellan tilltro till polisen och upplevd trygghet. I den andra korrelationsanalysen användes variabeln tidigare utsatthet för brott som en kontrollvariabel då sambandet mellan tilltro till polisen och upplevd trygghet undersöktes. Innan korrelationerna utfördes, analyserades antaganden mot normalitet för att kunna tillämpa de mest lämpliga testerna för den data som erhöles genom enkäten. Denna analys visade att fördelningen i grupperna gällande tidigare utsatthet för brott under det senaste året var svagt positivt snedfördelade vilket innebar att fördelningen ansågs tillräckligt normal då villkoret för skewness bör vara < 2 . Homoskedasticiteten för variablerna var också tillräcklig för vidare analys. Upplevd trygghet och tilltro till polis var båda på intervallnivå medan tidigare utsatthet var på nominalnivå. Kravet på linjäritet var också uppfyllt och därför valdes Pearson's korrelation för att besvara frågeställningen.

Den andra frågeställningen "Hur skiljer sig personer som anser att fotpatrullering är tryggast från personer som anser att bilpatrullering är tryggast, vad gäller generell upplevd trygghet?" analyserades med hjälp av ett oberoende t-test. De två grupperna i denna analys baserades på vilken bild deltagarna valde; bild 1 där poliser patrullerar i en polisbil eller bild 2 där två poliser patrullerar till fots. Variabeln upplevd trygghet var på intervallnivå och

variabeln patrulleringsstrategier var på nominalnivå och dikotom. Innan testet påbörjades undersöktes normalfördelning av de två grupperna för att se om t-test var ett lämpligt test för denna studie. Det fanns inga extremvärden i grupperna. Levene's test var inte signifikant vilket visade på att variansens homogenitet var uppfyllt.

Tredje frågeställningen "Hur skiljer sig personer som anser att fotpatrullering är tryggast från personer som anser att bilpatrullering är tryggast, vad gäller generell tilltro till polisen?" analyserades på samma sätt som den föregående frågeställningen men med tilltro till polis som beroende variabel istället för upplevd trygghet. Villkoren för detta t-test analyserades på samma vis som i frågeställning två. Alla villkor förutom variansens homogenitet var uppfyllda då Levene's test var signifikant. Därför baserades resultatet på andra raden (equal variances not assumed) i outputen.

Resultat

Syftet med denna studie är att undersöka samband mellan tidigare viktimisering, tilltro till polisen och upplevd trygghet, samt vilken patrulleringsstrategi som uppfattades som mest trygg.

Sambandet mellan variablerna tilltro till polisen och upplevd trygghet undersöktes med hjälp av Pearson's korrelationsanalys och analysen visade att det inte fanns någon signifikant korrelation, $r = 0,14$, $p = 0,062$, mellan variablerna. Därefter, i tabell 1, undersöktes sambandet mellan variablerna tilltro till polis, upplevd trygghet och tidigare viktimisering genom en Pearson's korrelationsanalys. I denna analys användes tidigare viktimisering som en kontrollvariabel. Det fanns inget signifikant samband mellan upplevd trygghet och tilltro till polis vid kontroll för tidigare utsatthet.

Tabell 1

Korrelationstabell mellan variablerna upplevd trygghet och tilltro till polis om man tidigare blivit utsatt för brott eller inte under det senaste året.

Tidigare utsatthet		Trygghet	Tilltro
Ja	Trygghet	1	0,31 (36)
	Tilltro	0,31 (36)	1
Nej	Trygghet	1	0,07 (139)
	Tilltro	0,07 (139)	1

Not. Värderna inom parentes representerar antal personer inkluderade i respektive korrelation.

Tidigare utsatthet = Tidigare utsatthet under det senaste året; Trygghet = Upplevd trygghet;

Tilltro = Tilltro till polisen

* = $p < 0,05$, ** = $p < 0,01$, *** = $p < 0,001$

I Tabell 2 genomfördes två oberoende t-test. Syftet var att undersöka om det fanns skillnader i vilken patrulleringsstrategi som ansågs vara mest trygg vad gäller den generella upplevda tryggheten respektive tilltron till polisen. Analysen visade på att det inte fanns någon signifikant skillnad mellan fotpatrullering och bilpatrullering för den generella upplevda tryggheten. Däremot visade analysen på att det fanns en signifikant skillnad mellan fotpatrullering och bilpatrullering vad gäller tilltron till polisen. Resultatet visade att deltagarna som hade högre tilltro till polisen kände sig mest trygga vid polispatrullering till fots baserat på medelvärdet i t-testet.

Tabell 2

Ett oberoende t-test mellan upplevd trygghet och tilltro till polisen samt typen av patrullering som upplevdes vara tryggast

	Fotpatrullering			Bilpatrullering			<i>fg</i>	<i>t</i>
	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>		
Trygghet	130	2,96	0,49	45	2,98	0,59	173	-0,298
Tilltro	130	5,63	1,13	45	4,60	1,68	58,33	3,804*

Not. *n* = antal personer; *M* = medelvärde; *SD* = standardavvikelse; *fg* = frihetsgrader. *t* = t-värde. Trygghet = Upplevd trygghet; Tilltro = Tilltro till polisen

* = $p < 0,05$, ** = $p < 0,01$, *** = $p < 0,001$

Diskussion

Resultatdiskussion

Syftet med denna studie var att undersöka samband mellan tidigare viktimisering, tilltro till polisen och upplevd trygghet, samt skillnader i upplevd trygghet respektive tilltro till polisen utifrån olika typer av patrullering. Genom studien besvarades tre frågeställningar.

Frågeställning (1) "Hur ser sambandet ut mellan tidigare viktimisering, tilltro till polis och upplevd trygghet?" undersöktes med två Pearson's korrelationsanalyser, en som generellt undersökte sambandet mellan upplevd trygghet och tilltro till polis och en som undersökte samma samband men där tidigare viktimisering användes som en kontrollvariabel. Den första korrelationsanalysen visade att det fanns ett svagt positivt samband mellan tilltro till polis och upplevd trygghet. Dock var inte detta samband statistiskt signifikant. En positiv relation mellan tilltro till polis och upplevd trygghet har funnits i flera tidigare studier (Alda m fl., 2017; Crowl, 2017; Lytle & Randa, 2015; Singer m fl., 2018). Denna relation innebär att ju högre tilltro deltagarna hade till polisen desto högre var deras upplevda trygghet. Detta innebär också att ju mindre tilltro en person har till polisen desto mindre är den upplevda tryggheten. Även om en signifikant relation inte funnits mellan variablerna i denna studie så betyder inte detta att denna relation inte finns, då flera tidigare studier styrker förekomsten av denna relation. Föreliggande studies resultat kan därför ha påverkats av urvalet, vilket diskuteras ytterligare i metoddiskussionen.

I Pearsons korrelationsanalys där tidigare viktimisering användes som en kontrollvariabel kunde ett medelstarkt positivt samband urskiljas mellan tilltro till polis och upplevd trygghet om man tidigare hade blivit utsatt för brott. Relationen mellan dessa variabler när deltagarna tidigare inte utsatts för brott visade på ett väldigt svagt positivt samband. Ingen av dessa samband var statistiskt signifikanta. Att tidigare utsatthet skulle innebära högre tilltro till polisen och högre upplevd trygghet strider helt mot vad Alda m fl. (2016) och Singer m fl. (2018) har funnit. Dessa studier har funnit att tidigare utsatthet kan medföra en negativ påverkan på både tilltron till polisen och den upplevda tryggheten, vilket kan ses som rimligt utifrån Kusters (2016) studie som menar att brottsoffers tilltro till polisen påverkas av huruvida de upplever att de blivit tagna på allvar, att polisen handlat effektivt samt att utredningsåtgärder vidtagits. Anledningen till det motstridiga resultatet i den föreliggande studien kan bero på det icke-representativa urvalet samt urvalsstorleken.

Frågeställning (2) "Hur skiljer sig personer som anser att fotpatrullering är tryggast från personer som anser att bilpatrullering är tryggast, vad gäller generell upplevd trygghet?" undersöktes genom ett oberoende t-test som analyserade vilken patrulleringsstrategi som ansågs vara mest trygg vad gäller den generella upplevda tryggheten. I enkäten ställdes frågan "Det är en fredag kl. 01:00 och du ska hem från en kompis. På vilken bild skulle du känna dig mest trygg?" kopplat till bilderna avseende patrulleringsstrategier. Resultaten visade ingen signifikant skillnad när det gäller den generella upplevda tryggheten utifrån vilken patrulleringsstrategi, till fots eller med bil, som ansågs som mest trygg. Däremot

svarade 74,3 % (130) att de kände sig tryggare av bilden som visade två patrullerande poliser till fots, vilket är betydligt fler i jämförelse med de 25,7% (45) som svarade att de kände sig tryggare på bilden som visade en patrullerande polisbil. Detta innebär alltså att det inte fanns någon signifikant skillnad i den generella nivån av trygghet bland deltagarna utifrån hur de svarade på bilderna med olika polispatrulleringsstrategier, även om man genom antalet som svarat på om de känner sig mer trygga av fotpatrullering eller bilpatrullering, skulle kunna ana en viss skillnad när det gäller vilken strategi som uppfattas som mest trygg.

Salmi m fl. (2000), Doyle m fl. (2016) och Borovec m fl. (2019) har funnit att fler känner sig mer trygga vid fotpatrullering i jämförelse med bilpatrullering, vilket det också finns anledning att ana i den aktuella studien, även om t-testet som testade den generella upplevda tryggheten inte var signifikant. Dessa studier har också funnit att fotpatrullering fungerar mer relationsskapande i jämförelse med bilpatrullering, vilket också leder till bättre kommunikation och en positivare bild av polisen bland invånarna. Fotpatrulleringen resulterade i att undersökningspersonerna upplevde polisen som mer vänliga och hjälpsamma vilket bidrog till högre nivå av upplevd trygghet (Salmi m fl., 2000). Det kan därför tänkas att människor uppfattar fotpatrullerande poliser som mer tillgängliga och synliga i jämförelse med patrullering i bil. Ökad synlighet och tillgänglighet som metoder för att öka tryggheten bland befolkningen är just det som teorin bakom COP också baseras på, vilket är just varför den teorin förespråkar fotpatrullering (National Criminal Justice Reference Service, 1997). Flera andra studier har också funnit att ökad synlighet och tillgänglighet av poliser vid tillämpning av COP eller hotspot policing, även leder till högre grad av förtroende för polisen bland invånarna vilket också medför att människor känner sig mer benägna att samarbeta med polisen (Hawdon m fl., 2003; Kochel & Weisburd, 2017). Anledningarna till varför denna studie inte har uppnått ett resultat som stämmer överens med tidigare forskning kan vara många. En trolig förklaring kan ha med metodologin att göra. Det är möjligt att om frågan gällande patrulleringsstrategier hade ställts på ett annorlunda sätt eller hade mätts annorlunda, till exempel genom fler frågor, hade studien kunnat uppnå ett resultat som bättre stämmer överens med tidigare forskning. Om upplevd trygghet hade undersökts på ett sätt som tydligare kunde kopplats till just patrulleringsstrategierna, snarare än att mäta upplevd trygghet på ett generellt plan, hade det också kunnat leda till resultat som bättre stämmer överens med tidigare forskning.

Resultaten för frågeställning (3) "Hur skiljer sig personer som anser att fotpatrullering är tryggast från personer som anser att bilpatrullering är tryggast, vad gäller generell tilltro till polisen?" visade att det fanns en signifikant skillnad i vilken patrulleringsstrategi som ansågs

vara mest trygg vad gäller den generella tilltron till polisen. Deltagarna som hade högre generell tilltro till polisen, baserat på medelvärden, ansåg sig mest trygga vid polispatrullering till fots i jämförelse med bilpatrullering. Detta går i linje med tidigare forskning om att polisens legitimitet delvis bygger på den omfattning av interaktion de har till befolkningen (Hawdon m fl., 2003). Med detta resultat kring tilltro och trygghet av poliser som patrullerar till fots så kan även de positiva effekter som COP sägs leda till stämma, då fotpatrullering som metod för att uppnå ökad polisiär synlighet är en taktik som används inom COP. Patrullering med bil har många gånger den effekten att den skapar ett avstånd mellan polis och invånare (National Criminal Justice Reference Service, 1997). Detta gör att möjligheten till interaktion mellan parterna minskar och kan därför påverka tilltron till polisen negativt bland befolkningen. Kochel och Weisburd (2017) har också påvisat hur ökad synlighet leder till en högre tilltro till polisen bland befolkningen. Genom dessa studiers resultat i samband med resultaten från den aktuella studien kan det spekuleras att fotpatrullering som patrulleringsstaregi har en viss betydelse för tilltron, dock kan man inte med denna studies forskningsdesign och metod konstatera att fotpatrullering påverkar tilltron till polisen. Däremot visade resultaten att de deltagare som ansåg att fotpatrullering fick de att känna sig mest trygga också hade en högre generell tilltro till polisen. Tilltron till polisen är viktig för invånarnas benägenhet att både följa lagarna men också för att samarbeta med polisen (Delhey m fl., 2005; Hawdon m fl., 2003; Van Damme m fl., 2015).

Deltagarna i den aktuella studien visade på en hög tilltro till polisen i allmänhet då både fotpatrullering och bilpatrullering hade förhållandevis höga medelvärden i studien, baserat på deltagarnas svar på Likertskalan (1-7). Resultatet innebär att deltagarna i den aktuella studien generellt sätt litar på den svenska polisen, vilket kan ses som positivt ur ett helhetsperspektiv. Detta resultat var förväntat då flera tidigare studier funnit att tilltron till polisen bland svenska invånare generellt sätt är hög i jämförelse med andra länder (Delhey m fl., 2005; Van Damme m fl., 2015). Att ha hög tillit till polisen är positivt då det främjar bättre samarbete mellan invånare och polis samt leder till att fler människor väljer att följa lagarna i större utsträckning när de uppfattar polisen och den kontrollerande funktion de har i samhället som legitim (Delhey m fl., 2005; Hawdon m fl., 2003; Van Damme m fl., 2015).

Metoddiskussion

En styrka med denna studie är att reliabiliteten i båda mätinstrumenten, upplevd trygghet och tilltro till polisen, var höga vilket visar på en hög intern konsistens (Bryman, 2008).

Mätinstrument för variabeln tilltro till polis undersöktes med hjälp av ett standardiserat

självskattningsformulär och variabeln upplevd trygghet undersöktes med självskattningsfrågor från BRÅs nationella trygghetsundersökning (2019). Användningen av ett standardiserat mätinstrument bidrar med en ökad begreppsvaliditet (Bryman, 2008). BRÅs nationella trygghetsundersökning är inte standardiserad, men upplevd trygghet har undersökts genom BRÅs trygghetsundersökning under flera år vilket också bidrar med en ökad begreppsvaliditet. Att använda en digital enkät som insamlingsmetod gav snabbt ett högt antal svar och gav dessutom flertalet personer möjlighet att tidseffektivt delta i studien (Bryman, 2008). Den digitala enkäten gav också möjlighet till snabb spridning till en större grupp människor.

En slutlig styrka med denna studie är att det finns flera tidigare studier som har undersökt hur relationer och samband ser ut mellan dessa variabler; upplevd trygghet, tilltro till polis, tidigare viktimisering och patrulleringsstrategier. Detta bidrar med att resultaten från denna studie kan relateras till resultat från tidigare studier som i sin tur bidrar med att de erhållna resultaten från denna studie lättare kan tolkas och förstås.

En svaghet med den aktuella studien är att ett bekvämlighetsurval har använts vilket medför att resultatet inte kan generaliseras till befolkningen (Bryman, 2008). Exempelvis finns en risk att deltagare från områden med större andel invånare med en mer kritisk inställning till polisen inte deltagit i den utsträckning som krävs för att urvalet ska kunna ses som representativt. Ett slumpmässigt urval av deltagare kan generaliseras på ett bättre vis vilket skulle stärka uppsatsens slutsatser och bör därför eftersträvas vid ytterligare forskning.

Den upplevda tryggheten undersöktes på ett generellt plan, detsamma gäller för variabeln tilltro till polisen, vilket innebär att dessa variabler inte kunde undersökas i direkt anslutning till patrulleringsstrategierna. På grund av detta kan ingen slutsats dras kring vilken patrulleringsstrategi som uppfattas som mest trygg eller medför störst tilltro till polisen. Den slutsats som kan dras genom denna studie är att det finns en signifikant skillnad i den generella tilltron till polisen när det gäller vilken patrulleringsstrategi som deltagarna ansåg som mest trygg. Vidare använde studien endast två bilder i beskrivandet av polisiär närvaro till fots eller i polisbil, vilket kan ses som en brist. Om enkäten innehållit fler bilder eller frågor som beskrivit den polisiära närvaron så hade begreppen fotpatrullering och bilpatrullering kunnat operationaliseras på ett sätt som hade stärkt validiteten för mätinstrumentet. Dock var syftet med studien att undersöka skillnader i upplevd trygghet respektive tilltro till polis, vilket begränsade operationaliseringen då ett oberoende t-test ansågs mest lämpligt för att besvara dessa frågeställningar (Pallant, 2016).

Något som även kan ha påverkat studiens resultat är att en stor del av studiens deltagare är studenter. Detta då enkäten delades primärt i en stor Facebookgrupp för studenter på Örebro universitet. Vad detta kan ha haft för påverkan är svårt att säga, men det går inte att utesluta att det har bidragit till deltagarnas låga medelålder (28 år), vilket i sig kan vara en faktor som påverkat det slutliga resultatet. Att könsfördelningen av deltagarna inte är jämn är också en faktor som kan ha påverkat resultatet. Detta då det kan finnas skillnader även i denna faktor. Ålder och könsskillnader var inget som prioriterades i denna studies syfte, vilket medförde att inga sådana analyser genomfördes. Ytterligare forskning om ålder och könsskillnader krävs för att kunna dra relevanta slutsatser angående dessa variabler.

Korrelationsanalysernas resultat kan också ha påverkats av både bekvämlighetsurvalet men även av urvalsstorleken. Av totalt 175 stycken deltagare hade endast 36 stycken blivit utsatta för brott under det senaste året. Även om fördelningen mellan brottsutsatta och icke brottsutsatta ansågs förväntad, så medför urvalsstorleken att antalet brottsutsatta blev väldigt lågt. Detta innebär att sannolikheten att uppnå ett signifikant resultat minskade. Ett större urval hade också inneburit att deltagarnas svar kring variablerna tilltro till polis och upplevd trygghet hade varit mer instämmande med populationen överlag. Vidare mättes tidigare viktimisering endast genom en fråga i detta arbete. Därför kunde variabeln tidigare viktimisering uteslutande undersökas som en kontrollvariabel mellan variablerna tilltro till polis och upplevd trygghet. Om tidigare viktimisering istället hade mätts genom fler frågor och genom fler svarsalternativ, likt variablerna upplevd trygghet och tilltro till polis, hade relationen mellan tidigare viktimisering, tilltro till polis och upplevd trygghet kunnat undersökas mer specifikt.

Ytterligare en brist med studien är att deltagarnas bostadsområden inte har undersökts. Skillnader i närhet och syn på polisen kan skilja ifall deltagaren bor på en mindre ort eller i tätort. Studien har inte heller undersökt om deltagarna bor i ett bostadsområde som är ett särskilt fokus för ökade polisiära insatser. Detta kan vara faktorer som styr hur ofta eller sällan personen har någon form av kontakt med polisen. Detta kan även påverka de trygghetsfrågor som enkäten innehöll. Personer i mindre folktäta områden i Sverige har andra erfarenheter av vad som kan påverka deras vardagliga trygghet i jämförelse med människor som bor i tätbebyggda städer. Exempelvis är trygghetsfrågor om klotter och otrygghet utomhus, problem som är kopplade till mer urbana miljöer. Det kan skilja sig åt vad gäller tilltro till polisen beroende på vilket bostadsområde deltagaren lever i. Detta då det finns en risk att människor som är bosatta i mer kriminellt belastade områden har en lägre tilltro till polisen för att de kanske känner sig bortprioriterade på olika sätt, eller att de upplever att

polisen inte gör något åt problemen i deras bostadsområde. Detta är något som skulle vara intressant att få mer kunskap om genom framtida forskning.

Till en början fanns det även en plan om att göra regressionsanalyser mellan variablerna upplevd trygghet, tilltro till polis och tidigare viktimisering men eftersom variabeln tidigare viktimisering var på nominalnivå valdes korrelationsanalyser istället. Detta kan ses som en svaghet i studien då en korrelationsanalys säger mindre om relationen mellan variablerna i jämförelse med en regressionsanalys, som kan säga i vilken riktning förhållandet lutar åt.

Avslutande diskussion

Framtida forskning bör eftersträva att finna ytterligare förklaringar kring hur relationen mellan tilltron till polisen och den upplevda tryggheten bland människor ser ut, samt varför fotpatrullering är att föredra för att uppnå ökad synlighet och stärka förtroendet för polisen. Framtida forskning bör även fokusera på flera dimensioner av utsatthet för brott istället för att det undersöks på ett övergripande sätt. Detta beror på att olika typer av brott medför olika nivåer av utsatthet, exempelvis kan cykelstöld i jämförelse med misshandel påverka individers uppfattning av trygghet och tilltro till polisen olika mycket. Ytterligare en faktor som bör undersökas är bostadsområden. Detta då olika bostadsområden med olika nivåer av kriminalitet kan påverka människors syn på polisen vilket i sin tur kan påverka den upplevda tryggheten och tilliten till polisen vid patrullering. Slutligen är ett förslag på vidare forskning att söka svar på vad de bakomliggande faktorerna är till varför enskilda individer har en mindre tilltro till polisen. Detta skulle bidra till ökad kunskap inom det brottsförebyggande arbetet.

Avslutningsvis, har denna studie stärkt uppfattningen om att polisen bör prioritera att visa sig mer utanför bilen bland allmänheten, för att minska distansen samt öka synligheten och tillgängligheten gentemot befolkningen. Det har i studien framkommit att de personer som anser att fotpatrullering är mest tryggt även uppvisar en högre generell tilltro till polisen. En positiv relation mellan tilltro till polisen och upplevd trygghet har identifierats i tidigare studier. Relationen har också identifierats i den aktuella studien, även om relationen inte uppnådde signifikans. Det kan därför sannolikt innebära att polisen kan påverka tryggheten indirekt genom att stärka tilltron till polisen. I den aktuella studien har personer med högre generell tilltro till polisen uppgett att fotpatrullering får de att känna sig mest trygga. Detta resultat tillsammans med tidigare forskningsresultat innebär att valet av patrulleringsstrategi verkar ha viss betydelse. Studien har därför delvis gett stöd till de positiva effekter som COP påvisat i tidigare studier. En tillgänglig och närvarande polis kan leda till en positivare

uppfattning av poliser i allmänhet hos människor och därmed stärka relationen mellan parterna. Polisiär närvaro bör alltid utövas på ett vis som ger allmänheten bästa möjliga förutsättningar till den upplevda tryggheten.

Referenser

- Alda, E., Bennett, R. R., & Morabito, M. S. (2017). Confidence in the police and the fear of crime in the developing world. *Policing: An international Journal*, 40(2), 366-379.
doi: 10.1108/PIJPSM-03-2016-0045
- Avdija, A. S. (2020). The Effects of Differential Police Patrols on Citizens' Fear of Crime. *Law Enforcement Executive Forum*, 20(1), 48–61.
<https://doi.org/db.ub.oru.se/10.19151/leef.2020.2001d>
- Borovec, K., Balgač, I., & Mraović, I. C. (2019). Police visibility as an influencing factor on citizens' perception of safety. *Journal of Criminal Justice & Security*, 21(2), 135–160.
- Brottsförebyggande rådet (2020). *Nationella trygghetsundersökningen*. Hämtad 2020-12-15 från Brottsförebyggande rådet:
<https://www.bra.se/statistik/statistiskaundersokningar/nationellatrygghetsundersokningen.html>
- Brottsförebyggande rådet (2019). *Nationella trygghetsundersökningen 2019*. (2019:12)
- Bryman, A. (2008). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Oxford University Press.
- Crowl, J. N. (2017). The effect of community policing on fear and crime reduction, police legitimacy and job satisfaction: an empirical review of the evidence. *Police Practice & Research*, 18(5), 449–462.
<https://doi-org.db.ub.oru.se/10.1080/15614263.2017.1303771>
- Datainspektionen. (2020). *Dataskyddsförordningens grundläggande principer*. All *Behandling av personuppgifter måste uppfylla de grundläggande principer som anges i dataskyddsförordningen*. Hämtad 2020-11-13 från Datainspektionen:
<https://www.datainspektionen.se/lagar--regler/dataskyddsförordningen/grundlaggand-principer/>
- Delhey, J., & Newton, K. (2005). Predicting cross-national levels of social trust: global pattern or Nordic exceptionalism? *European Sociological Review*, 21(4), 311–327.
<http://www.jstor.org/stable/4621213>
- Doyle, M., Frogner, L., Andershed, H., & Andershed, A.-K. (2016). Feelings of Safety In The Presence Of the Police, Security Guards, and Police Volunteers. *European Journal on Criminal Policy & Research*, 22(1), 19–40. <https://doi-org.db.ub.oru.se/10.1007/s10610-015-9282-x>
- Farrall, S., Gray, E., & Jackson, J. (2007). Theorising the Fear of Crime: The Cultural and Social Significance of Insecurities about Crime. *Social Order and the Fear of Crime in Contemporary Times*. (pp. Social Order and the Fear of Crime in Contemporary

- Times, 2009-10-01). Oxford: Oxford University Press. doi:
10.1093/acprof:oso/9780199540815.001.0001
- Hawdon, J. E., Ryan, J., & Griffin, S. P. (2003). Policing tactics and perceptions of police legitimacy. *Police quarterly*, 6(4), 469-491. doi: 10.1177/1098611103253503
- Kochel, T. & Weisburd, D. (2017). Assessing community consequences of implementing hot spots policing in residential areas: findings from a randomized field trial. *Journal of Experimental Criminology*. 13(2), 143-170. doi: 10.1007/s11292-017-9283-5
- Koster, N-S. (2016). Victims' perceptions of the police response as a predictor of victim cooperation in the Netherlands: a prospective analysis. *Psychology, Crime & Law*. 23(3), 201-220. doi: <https://doi.org/10.1080/1068316X.2016.1239098>
- Lytle, D. & Randa, R. (2015). The Effects of Police Satisfaction on Fear of Crime in a Semirural Setting. *International Criminal Justice Review*., 25(4), 301-317. doi: doi-org.db.ub.oru.se/10.1177/1057567715596048
- Montolio, D. & Planells-Struse, S. (2015). When police patrols matter. The effect of police proximity on citizens' crime risk perception. *Journal of Economic Psychology*., 50, 73-93. doi: <https://doi.org/10.1016/j.joep.2015.06.008>
- National criminal justice reference service (1997). *Community Oriented Policing: What It Is - Why It Works - How To Get Started*. (NCJ: 169113). USA: Bureau of Justice Assistance (BJA). Hämtad från:
<https://www.ncjrs.gov/pdffiles1/Digitization/169113NCJRS.pdf>
- Noble, J. & Jardin, A. (2019). From Victimization to fear: Fear of Crime and its Variations Among Victims. *British Journal of Criminology*., 60(2), 468-489. doi: doi.org/10.1093/bjc/azz051
- Pallant, J. (2016). *SPSS survival manual : A step by step guide to data analysis using IBM SPSS (6.th ed.)*.
- Polisen. (2020). *Polisen arbetar för ökad trygghet genom närvaro på gator och torg*. Hämtad 2020-11- 13 från Polisen
<https://polisen.se/aktuellt/nyheter/2020/april/trygghetsskapande/>
- Reynolds, Reynolds & Nunez (2018), Development and Validation of the Attitudes Towards Police Legitimacy Scale. *Law and Human Behavior*. 42(2), 119-134. doi: 10.1037/lhb0000281
- Salmi, S., Grönroos, M., & Keskinen, E. (2004). The role of police visibility in fear of crime in Finland. *Policing: An International Journal of Police Strategies & Management*, 27(4), 573-591. doi: 10.1108/13639510410566280

- Salmi, S, Voeten, M.J.M, & Keskinen, E. (2000). Relation between police image and police visibility. *Journal of Community & Applied Social Psychology*, 10(6), 433-448.
doi:
[https://doi.org/10.1002/1099-1298\(200011/12\)10:6%3C433::AID-CASP576%3E3.0.CO;2-Z](https://doi.org/10.1002/1099-1298(200011/12)10:6%3C433::AID-CASP576%3E3.0.CO;2-Z)
- Singer, A. J., Chouhy, C., Lehmann, P. S., Walzak, J. N., Gertz, M., & Biglin, S. (2019). Victimization, Fear of Crime, and Trust in Criminal Justice Institutions: A Cross-National Analysis. *Crime & Delinquency*, 65(6), 822–844.
<https://doi-org.db.ub.oru.se/10.1177/0011128718787513>
- Van Damme, A., Pauwels, L. & Svensson, R. (2015). Why do Swedes Cooperate with the Police? A SEM Analysis of Tyler’s Procedural Justice Model. *Eur J Crim Policy Res* 21, 15–33. <https://doi-org.db.ub.oru.se/10.1007/s10610-013-9224-4>
- Vetenskapsrådet. (u.å). Forskningsetiska principer: inom humanistisk samhällsvetenskaplig forskning. Hämtad 2020-11-13 från Codex: <http://www.codex.vr.se/texts/HSFR.pdf>